

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Dziecka
Marek Michalak

Warszawa, 26 listopada 2012 roku

ZSR/500/27/2012/KW

Pan
Jacek Cichocki
Minister Spraw Wewnętrznych

ujawnione ostatnio przypadki pozbawienia życia dzieci przez ich rodziców naturalnych i zastępczych (m.in.: w Hipolitowie i Pucku) wskazują na konieczność podjęcia zdecydowanych działań zapewniających dzieciom szczególną ochronę i pomoc ze strony państwa. Gruntowna analiza omawianych przypadków wskazuje, że dotychczasowy system zaangażowania instytucji w pomoc rodzinie nie chroni dzieci przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i zaniedbaniem, a nade wszystko przed pozbawieniem ich życia. Przyczynami są m.in.: braki w komunikacji wewnątrz i pomiędzy służbami odpowiedzialnymi za ochronę dzieci, błędy profesjonalne pracowników tych służb (powierzchny wgląd w sytuację rodzin, krótkowzroczność, ograniczenie się do literalnego wykonywania obowiązków) nie realizowanie prawa do wysłuchania dziecka w każdej sprawie która go dotyczy (art. 72 ust. 3 Konstytucji RP).

Wobec powyższego zwracam się o nałożenie na organy ścigania obowiązku natychmiastowego przekazywania informacji o wszystkich przypadkach nagłych zgonów i pobić dziecka. Rekomendowane rozwiązanie umożliwi Rzecznikowi Praw Dziecka kontrolę i weryfikację działań służb publicznych odpowiedzialnych za ochronę dzieci przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i zaniedbaniem oraz za udzielenie w odpowiednim czasie pomocy rodzinie. W efekcie (po dostrzeżeniu nieprawidłowości) pozwoli na wystąpienie z właściwymi wnioskami i zapobiegnie sytuacji, które mogą zagrażać dzieciom w trakcie prowadzonych działań i na przyszłość.

Art. 20 Konwencji o prawach dziecka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 roku zobowiązuje Państwa-Strony do zapewnienia

specjalnej ochrony i pomocy dzieciom czasowo lub stale pozbawionym środowiska rodzinnego lub gdy ze względu na swoje dobro nie mogą one pozostawać w tym środowisku. W moim przekonaniu specjalna ochrona musi zmierzać do tego, by wszystkim dzieciom zapewnić spokojne i wolne od jakiegokolwiek przemocy warunki bytowe.

W związku z powyższym, na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy o Rzeczniku Praw Dziecka zwracam się do Pana Ministra o rozważenie możliwości nałożenia na Policję obowiązku natychmiastowego przekazywania Rzecznikowi Praw Dziecka informacji o nagłych zgonach oraz pobiciach dzieci.

z wyrazami szacunku
Marek Pietsch

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

Warszawa, dnia 8 stycznia 2013 r.

BMP-0791-1-3/2012/AD

**Pan Marek Michalak
Rzecznik Praw Dziecka**

Wznowywanie,

W nawiązaniu do wystąpienia Pana Rzecznika z dnia 26 listopada 2012 roku (sygn. ZSR/500/27/2012/KW), dotyczącego *działań zapewniających dzieciom szczególną ochronę i pomoc ze strony państwa*, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Odnosząc się do propozycji Pana Rzecznika dotyczącej możliwości nałożenia na organy ścigania obowiązku natychmiastowego przekazywania Rzecznikowi Praw Dziecka informacji o wszystkich nagłych zgonach oraz pobiciach dzieci, należy wskazać, że zapewnienie bezpieczeństwa dzieci i młodzieży jest jednym z priorytetów, który jest uwzględniany podczas wszelkich działań podejmowanych przez resort spraw wewnętrznych.

Policja każdorazowo analizuje w sposób szczegółowy przypadki zdarzeń z udziałem osób dorosłych, w których zagrożone jest życie lub zdrowie osób małoletnich, a w przypadku potwierdzenia okoliczności krzywdzenia dzieci, niezwłocznie podejmuje stosowne działania interwencyjne.

W ocenie resortu spraw wewnętrznych, inicjatywa podjęta przez Pana Rzecznika jest niewątpliwie cenna i zasługuje na poparcie. Propozycja ta powinna w sposób pozytywny przyczynić się do zapewnienia skutecznej ochrony praw dziecka. Niemniej jednak, w ramach omawianej problematyki zasadnym wydaje się przeprowadzenie pogłębionej analizy, mającej na celu przede wszystkim: uszczegółowienie kategorii spraw pozostających w zainteresowaniu Pana Rzecznika, wskazanie instytucji, które byłyby zobowiązane do przekazywania informacji oraz ustalenie zakresu tychże informacji.

Wydaje się także, iż wskazane byłoby zaproszenie do prac nad przedmiotowym projektem innych podmiotów, tj.: przedstawicieli resortu sprawiedliwości – sędziów oraz kuratorów sądowych, przedstawicieli prokuratury, przedstawicieli resortu edukacji narodowej, zdrowia oraz polityki społecznej. Należy bowiem podkreślić, że wspomniane podmioty, z uwagi na zakres wykonywanych obowiązków zawodowych i służbowych, uzyskują niejednokrotnie jako pierwsze informacje dotyczące zgonów lub pobic dzieci.

Z poważaniem

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Michał Deskur
z up. Michał DESKUR
Podsekretarz Stanu